

ناراحتی ملی‌پوش دوومیدانی از شرایط موجود! #۴۷؛ گوش شنوایی نیست

رکورددار دوی ۴۰۰ متر بامانع بانوان، گفت: من در سال ۲۰۱۹ به مسابقات قهرمانی آسیا قطر رفتم و امسال نیز در مسابقات بین‌المللی کاپ سرعت‌ها در ترکیه توانستم رکورد ایران را جا بجا کنم. متأسفانه نمی‌دانم چرا نامم در فهرست اعزام نیست و وقتی اعتراض می‌کنم گوش شنوایی نیست.

به گزارش سایت خبری پرسون، شهلا محمودی روز شنبه درباره تمرینات خود پیش از مسابقات داخل سالن آسیا، اظهار داشت: در ماده‌های ۴۰۰ متر و ۴۰۰ متر بامانع تمرین می‌کنم و ماده اصلی من ۴۰۰ متر بامانع است و رکورددار این ماده هستم. در این مدت چون در قزوین پیست دوومیدانی در حال تعمیر بود، از تیر ماه محلی برای تمرین نداشتم و به همین دلیل مجبور شدم تا تمریناتم را در تهران دنبال کنم. به مدت یکماه در مجموعه ورزشی آفتاب انقلاب تمرین می‌کردم اما خوابگاه را به دلیل تعمیرات از من گرفتند و متأسفانه جایی برای تمرین نداشتم.

وی افزود: مجبور شدم از تهران به کرج رفت و آمد و آنجا تمرین کنم. خدارا شکر پیست ما درست شده اما هنوز به اداره ورزش تحویل ندادند. اداره ورزش سرد شده و نیاز دارم تا داخل سالن تمرین کنم اما استان قزوین پیست داخل سالن ندارد. رضا علیپور ملی‌پوش سنگنوردی در همان ورزشگاه ما تمرین می‌کرد. هرچند سالن سنگنوردی مجزا و در حال تعمیر است اما روباز نیست.

رکورددار دوی ۴۰۰ متر بامانع عنوان کرد: صبح و بعد از ظهر روی سه ساعت تمرین می‌کنم و همسرم محمدرضا نجفیان مربی من است. امیدوارم با آمدن مهدی مبینی خوابگاه آفتاب انقلاب زودتر در اختیار ورزشکاران استان‌هایی که سالن دوومیدانی ندارند قرار بگیرد. ما باید تمرین کنیم زیرا مسابقات داخل سالن آسیا را در پیش داریم و به خاطر تعمیرات مجموعه آفتاب و حتی سالن قزوین خیلی آسیب دیدیم. ما الان خوابگاهی نداریم تا رفت و آمد کنیم.

وی ادامه داد: اگر بتوانم در تهران تمرین کنم رکورد خوبی می‌زنم. من در ۴۰۰ متر بامانع با وجود نداشتن پیست توانستم دو مرتبه رکورد باشگاهی و ملی را بکشم. حتی در رشته غیرتخصصی ۴۰۰ متر قهرمان شدم و اگر شرایط مناسب و تمرینات خوبی داشته باشم می‌توانم رکورد شکی کنم. الان هم ۶۰ درصد آمادگی را دارم و برای رسیدن به اوج آمادگی باید در داخل سالن تمرین کنم و دویدن در فضا باز و بسته بسیار متفاوت است.

محمودی خاطرنشان کرد: هزینه یک کتان میخی برای مسابقات ۱۵ میلیون تومان در یکسال است. یک کتان هم باید برای تمرین و کتان دیگری برای راحتی بخریم. تنها درآمد ما مسابقات لیگ دوومیدانی است و اگر باشگاه‌ها قرارداد خوبی با ما ببندند می‌توانیم چندین ماه هزینه‌ها را پرداخت کنیم اما قرارداد لیگ خوب نیست. برای من که باید در تهران تمرین کنم و هزینه خورد و خوراک و رفت و آمد هم اضافه می‌شود.

وی یادآور شد: من در سال ۲۰۱۹ به مسابقات قهرمانی آسیا قطر رفتم و امسال نیز در مسابقات بین‌المللی کاپ سرعت‌ها در ترکیه توانستم رکورد ایران را جا بجا کنم. متأسفانه نمی‌دانم چرا نامم در فهرست اعزام نیست و وقتی اعتراض می‌کنم گوش شنوایی نیست. بانوان در اعزام خیلی کم به مسابقات می‌روند و در بازی‌های هانگژو هم تنها دو نفر را اعزام کردند و خیلی‌ها شایستگی این را دارند تا به فینال بازی‌ها برسند.

ملی‌پوش دوومیدانی گفت: به مدت ۱۵ سال است که در دوومیدانی کار می‌کنم اما تنها دو اعزام برون مرزی داشتم و این موضوع بسیار ناراحت کننده است. هر سال رکورد ایران را جا بجا می‌کنم و اگر اعزام بیشتر شود می‌توانم رکوردهای بهتری بزنم. امیدوارم توجه بیشتری به بانوان کنند. با آمدن مهدی مبینی به عنوان سرپرست شرایط بهتر و اردوها بیشتر می‌شود. باید توجه به بانوان بیشتر باشد زیرا می‌توانند در میادین بین‌المللی بدرخشند.